

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΛΑΣΤΑΡΗ*

ΗΤΟΙ

κριτική ἔκδοσις πάντων τῶν κατανοητικῶν καὶ ἀντιαιρετικῶν Στιχηρῶν καὶ Μακαρισμῶν τοῦ Ματθαίου Βλάσταρη (ιδ' αἰ.), ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωστῶν χειρογράφων κωδίκων (editio princeps).

Υ Π Ο
Π. Β. Π' Α Σ Χ Ο Υ

Ις'.

ΕΤΕΡΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

^α Ηχος βαρύς, ὦν ἡ ἀκροστιχίς·

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΑΔΕΙ ΕΒΔΟΜΟΝ ΧΡΙΣΤΩ ΜΕΛΟΣ, ΜΟΝΑΧΟΣ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ.

^α Ηχος βαρύς. Ὁ εἰρμός· Ὁραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν.

⟨α'⟩

1 Μετείληφεν ὡσπερ πρώτη πάλαι
τοῦ θανάτου Ἀδάμ ἡ ψυχὴ
τῇ τότε παραβάσει, οὕτω καὶ νῦν· σταυρῶ καὶ τῷ θανάτῳ
διαλλαγείς ἡμῖν Θεός,

5 πρώτην || ἀνεζώωσε τὴν ψυχὴν τῇ χάριτι.

|| f. 50r

⟨β'⟩

1 Ἀναστάς Χριστὸς καὶ ψυχὰς ζωώσας,
ἀληθῶς πιστευσάσας αὐτῷ,
φωτὶ ἐνυποστάτῳ περιβαλεῖ καὶ σώματα τὰ τούτων
δόξαν αἰδίου φωτός,

5 ἡνῖκα ἐλεύσεται, κρίνων κόσμον ἅπαντα.

⟨γ'⟩

1 Τρωθεῖς πλευρὰν ὑπὸ λόγχης, Σῶτερ,
τὰς πλευρὰς θεραπεύεις ἡμῶν,

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 140 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

α' 2-3. Γέν. γ' 6. 3-4. Β' Κορ. ε' 19.

β' 1-3. Πρβλ. Ρωμ. η' 11. Α' Κορ. ιε' 22. 5. Ματθ. κε' 32.

γ' 1. Ἰωάν. ιθ' 34.

ἄς ἢ πλευρὰ ἐνήκεν ἢ τοῦ Ἀδάμ· καὶ στρεφομένην παύεις
ῥομφαίαν, κλείουσιν ἡμῖν

5 πάλαι τὸν παράδεισον, διὰ τὴν παράβασιν.

⟨δ'⟩

1 Θωμᾶς σοφός, θεολόγος πρῶτος
ἀναστάντος Χριστοῦ γεγονώς,
Θεὸν αὐτὸν κηρύττει, Κύριόν τε σαφῶς· καὶ γὰρ ἐπέγνω,
ἐκ τῶν διπλῶν ἐνεργειῶν,

5 δύο φύσεις ἔχοντα καὶ μίαν ὑπόστασιν.

⟨ε'⟩

1 Ἀπόνασθαι τοῦ Χριστοῦ εἰ βούλει
τῆς ἐγέρσεως, κρύψον αὐτὸν
ὡς Ἰωσήφ μνημείῳ ἐν καθαρῷ καὶ σὺ ἐν τῇ καρδίᾳ,
ἐκπλύνας δάκρυσιν αὐτήν,

5 ἀρεταῖς δ' ἐνείλισον, ὡς λαμπροῖς ἐσθήμασιν.

⟨ς'⟩

1 Ἰδικὸν Πατὸς ἴσμεν τὸ προβάλλειν
τό τε Πνεῦμα, Υἱόν τε γεννᾶν·
καὶ γὰρ τῆς μοναρχίας οὕτως ὑμνεῖν ἐπέγνωμεν τὸ κράτος,
οὐ δύο λέγειν τὰς ἀρχάς,

5 προβολὴν προσνέμοντας καὶ Υἱῷ τοῦ Πνεύματος.

⟨ζ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ὁ δι' ὃν τὸ πᾶν καὶ δι' οὗ ἀρρήτως
κηθεις Θεός, κόρη, ἐκ σοῦ
σποράς, φθοράς τε ἄνευ καινοτομεῖ τὸν τρόπον, οὐ τὸν λόγον,
ἄνθρωπος τέλειος, ψυχὴν

5 ἐξ αὐτῆς συλλήψεως νοερὰν κτησάμενος.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ᾠραῖος ἦν.

⟨η'⟩

1 Σαρκὸς θεσμός ἀντιχρίστου ὄντως
διενήνοχεν ὅλως οὐδὲν

Ο

5' 5. προσνέμοντας: προσνέμοντες fortasse corrigendum (Cf. Η' γ' 5).

γ' 4-5. Γέν. γ' 24.

δ' 1-2. Ἰωάν. κ' 28.

ε' 3. Ἰωάν. ιθ' 41.

τῷ θείῳ νόμῳ, ἕως ἡ νῦν ζωὴ ἐφέστηκε, παλαιῶν,
διὸ βοήσωμεν Χριστῷ·
5 ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον.

⟨θ'⟩

1 Ἀγγελικῶν ἢ προτέρα τάξις
τελειοῦν τὴν δευτέραν σκοπεῖ,
αὐτῇ δὲ πάλιν ἔργον τὴν ἐφεξῆς φωτίζειν τρίτην τάξιν,
τῇ δὲ καθαίρειν τοὺς ἐν γῇ
5 πίστει προσανέχοντας τῇ μιᾷ θεότητι.

⟨ί', μαρτυρικόν⟩.

1 Δρόμῳ πολλῶ ὕλην ἐπηρμένους
ὡς ἂν εἴ τις πρὸς φλόγα πολλὴν
ἐχώρει, ἀθλοφόροι, οὕτως ὑμεῖς, σαρκὶ συνδεδεμένοι,
πρὸς ἀοράτους δυσμενεῖς
θαυμαστῶς μαχόμενοι, μᾶλλον κατεφλέξατε.

⟨ια', τριαδικόν⟩.

1 Ἐχεις ἰδεῖν ἐν ἡλίῳ τύπον
τριπεγγοῦς τῆς οὐσίας ψιλόν·
ὡς γὰρ ἐκεῖνος φέρει ἐξ ἑαυτοῦ ἀκτῖνα, φῶς τε ἅμα,
οὕτω Πατὴρ καὶ τοῦ Υἱοῦ,
5 ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος μόνῃ ῥίζα πέφυκεν.

⟨ιβ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ἴδε δεινά, ἃ συμβαίνει, κόρη,
τῇ ἡμῶν ταλαιπώρῳ ζωῇ,
συχνὴ αἰχμαλωσία ὁμογενῶν, ἣν λύσον σαῖς πρεσβείαις,
καὶ πρὸ αὐτῆς τὴν τῶν ψυχῶν,
5 ὅτι ἡ ἀόρατος τῆς ὀρωμένης αἰτίας.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

ᾠραῖος ἦν.

⟨ιγ'⟩

1 Ἐργον ἡμῖν ἐξασκεῖν τὸ κάλλος,
τὸ δοθὲν φυσικῶς τῇ ψυχῇ·
τοῦ κρείττονος γὰρ μέρους Θεὸς ἡμῖν || ἐνέθηκε τὸ κράτος || f. 50v
ὥσπερ τοῦ χειρόνος αὐτῷ.
5 Ὡ συγκαταβάσεως! Μὴ οὖν ἀμελήσωμεν.

ί' 4-5. Πρβλ. Ἰακ. δ' 7.

⟨ιδ'⟩

- 1 Βαπτιστὰ Χριστοῦ, διὰ μετανοίας
τὸ τῆς γνώσεως δίδου μοι φῶς
καρδίας, ἐν κοιλίᾳ, ὃ σὺ λαβὼν ἐν μήτρᾳ καθειργμένος,
ἐπηύξησας εἰς φῶς ἐλθὼν
ὃ ἀρετῆς εἰς ἔσχατον ὄρον ἀφικόμενος.

⟨ιε', μαρτυρικόν⟩.

- 1 Δεσμὸς σαρκὸς ψυχῆς ἐστὶ λύσις,
ὃ δεσμεύων καὶ γὰρ τὸν δεσμὸν
λανθάνει ἄκων λύων τὸ δεσμευθέν, διὸ ψυχὰς μαρτύρων,
δεσμίας σώματι, Χριστῶ
ὃ δὴν ἐπόθον ἐπεμπον ῥᾶον οὕτω τύραννοι.

⟨ις', τριαδικόν⟩.

- 1 Ὅσον κακὸν εἶναι δογματίζειν
χορηγεῖν καὶ προβάλλειν ταῦτόν!
Ἀμφίβολος γὰρ ἔσται ὁ προβολεὺς καὶ αἴτιος κυρίως,
μὴ τοῦ Πατρὸς, μὴ τοῦ Υἱοῦ
ὃ ἔχοντος τὴν πρόβλησιν καθαρὰν τοῦ Πνεύματος.

⟨ιζ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Μόνους ἡμῖν, τοῖς ἀθλίους, κόρη,
ὃ τρυγίας ὀργῆς τοῦ Θεοῦ
τετήρηται, μαχαίρα ἐκασταχοῦ ἐχθρῶν ἀναιρουμένοις,
ὅτι ἐκόντες τῷ ἐχθρῷ,
ὃ οὐ Κυρίῳ θύομεν τῆς ψυχῆς τὰ κράτιστα.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ.

ᾠραῖος ἦν.

⟨ιη'⟩

- 1 Ὁ σταυρωθεὶς σὺν Χριστῷ καθαίρει
θεωρία καὶ πράξει ψυχὴν
ἐνέργειαν γὰρ ἔχει πάντως διπλῆν σταυρὸς ὃ τοῦ Κυρίου,
ἐπιθυμίαν καὶ θυμόν,
ὃ ἀγάπη καὶ θλίψεις, θεραπέων ἄριστα.

ιδ' 3. Λουκ. α' 44.

ιη' 1. Γαλ. β' 19.

⟨ιθ'⟩

- 1 Νεκρῶσαι σοῦ τὰς ἀτόπους πράξεις
 τὰς τοῦ σώματος σπεῦσον, ψυχή,
 ἴν' ἀναστῆς καμάτοις ἐκ τῶν παθῶν, Χριστὸς ὡς ἐκ τοῦ τάφου·
 ἢ κακοπάθεια καὶ γὰρ
 5 φέρειν πάντως εἴωθε πρὸς ἔνθεον ἔγερσιν.

⟨κ', μαρτυρικόν⟩.

- 1 Χρεῶν σκοπεῖν, ὥσπερ τοῖς ἀγγέλοις
 πεπτωκόσι συγγνώμη, λοιπόν,
 οὐ δέδοται δικαίως, μηδεμιᾶ ἀνάγκῃ δεδεμένοις,
 οὕτως οἱ μάρτυρες τιμῆς
 5 μεγίστης ἠξίωονται, δεσμὰ πάντα ῥήξαντες.

⟨κα', τριαδικόν⟩.

- 1 Ρῆσις δηλοῖ ἢ τοῦ ἐκπορεύειν
 τὸν Πατέρα οὐχὶ τὴν ἀπλῶς
 ἐξέλευσιν ὡς εἶναι συμβεβηκός, ἀλλὰ τὴν οὐσιώδη
 καὶ φυσικὴν τοῦ ἔχειν πῶς
 5 τὸ Πνεῦμα τὴν ὑπαρξιν τοῦ Υἱοῦ διάφορον.

⟨κβ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ἰσὴν Θεὸς τιμωρίαν, κόρη,
 τῇ τοῦ νοῦ ἡμῶν ἐξει ποιεῖ,
 ἦν λύσον σαῖς πρεσβείαις καὶ σκεδασμὸν τοῦ νοῦ μὲν πρῶτον παῦσον,
 εἶτα ἡμᾶς εἰς Ἰθνος πᾶν
 5 μηκέτι σκεδάνησθαι δίδου ὡς ἀνδράποδα.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

ᾠραῖος ἦν.

⟨κγ'⟩

- 1 Σοφίας ἦν θείας τὸ ἀστράψαι
 ἀποστόλους τρεῖς πρῶτον ἡμῖν
 σεπτὴν οἰκονομίαν τὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ μετ' αὐτοὺς βροντῆσαι
 τὸν Ἰωάννην φανερώς
 5 Λόγον τὴν ἀλδιον, ἄφραστόν τε γέννησιν.

Ο

κ' 3. δέδοται Op.c.

ιθ' 1-2. Κολ. γ' 5.

κγ' 5. Πρβλ. Ἰωάν. α' 14.

⟨κδ'⟩

- 1 Τὰς ἀστραπὰς τάξεις προορᾶσθαι
τῶν βροντῶν, ἵνα μὴ ἐκ νεφῶν
ῥηγγνύμεναι ἀθρόον τὰς ἀκοὰς λυμαίνωνται τῶν ζώων·
οὕτως οἱ Ἐδαγγελισταὶ
5 πᾶσιν ᾠκονόμησαν τὸ ἔργον τῆς Χάριτος.

⟨κε', μαρτυρικόν⟩.

- 1 Ὡσπερ ψυχῇ τῶν μαρτύρων σθένος
ἐν τοῖς ἄθλοις ἐμπνεῖ ὁ Θεὸς
προθύμως μαχομένων, οὕτω ψυχῇ || τῷ σώματι παρέχει || f. 51r
ῥώμην πονεῖν ὑπερφυῶς,
5 μᾶλλον δὲ Χριστός ἐστιν ἀμφοτέροις δύναμις.

⟨κς', τριαδικόν⟩.

- 1 Μὴ ἄλλο τι χορηγίαν νόει
ἢ τὴν πρόχυσιν καὶ δωρεάν
τῶν θείων χαρισμάτων, καὶ μηδαμῶς ὑπάρξεως τὸν τρόπον,
μηδὲ χαρακτηριστικὸν
5 τοῦτο ὑποστάσεως Πνεύματος ἰδίωμα.

⟨κζ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ἔργον ἡμῖν πρὸς Θεοῦ, Παρθένε,
τὴν καρδίαν ἐδόθη τηρεῖν
παράδεισον ὡς ἄλλον, ἀλλὰ ἡμεῖς ἐκεῖθεν ἐξιόντες,
σωματικοῖς καὶ ψυχοῖς
5 πάθεσιν ἐμπίπτομεν, ἀ λύσον πρεσβείαις σου.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

ᾠραῖος ἦν.

⟨κη'⟩

- 1 Λευκαῖς στολαῖς τοῦ Χριστοῦ καθῆντο
ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ποσὶν
οἱ ἄγγελοι ταφέντος· δηλοῖ γὰρ μὲν τοῦ σώματος τὰ μέρη,
ὡς οὕτε πρᾶξις ἀσφαλῆς
5 θεωρίας ἄμοιρος, οὕτε αὕτη πράξεως.

κε' 5. Α' Κορ. α' 24.

κζ' 2-3. Γεν. β' 15.

κη' 1-3. Ἰωάν. κ' 12.

⟨κθ'⟩

- 1 Οἱ τὸν σταυρὸν τῆς κακοπαθείας
ἀνελεῖν βουληθέντες πολλοί,
ὀλίγοι δὲ τοὺς ἥλους δέχονται νῦν, καὶ γὰρ τῶν ἐκουσίων
πόνων ὑπήκοοι πολλοί,
5 τῶν ἀπροαιρέτων δὲ οἱ τὰ πάθη θάψαντες.

⟨λ', μαρτυρικόν⟩.

- 1 Στῶμεν στερεῶς κατὰ τῶν δαιμόνων
ταραττόντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς
αἰσχροῖς ἔργοις καὶ λόγοις καὶ λογισμοῖς Χριστοῦ τῇ βοηθείᾳ,
τούτου καὶ γὰρ οἱ ἀθληταί,
5 τῇ ῥοπῇ ἔωννύμενοι, τοὺς ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

⟨λα', τριαδικόν⟩.

- 1 Μάθε σκοπεῖν, ὡς Πατὴρ εἰ ἔστι
χορηγὸς μόνον ὡς ὁ Υἱὸς
τὸ Πνεῦμα πόθεν ἔσται οὐσιωδῶς; Ἡ ἀναρχὸν γὰρ ἔσται,
εἰ ἄλλος αἴτιος αὐτοῦ,
5 καὶ τετρὰς εἰσάγεται πάντως ὑποστάσεων.

⟨λβ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ὁ κολοφῶν τῶν κακῶν, παρθένε,
συχνῶ χρόνῳ πιέζει ἡμᾶς,
δεινὴ αἰχμαλωσία βαρβαρικὴ, ἣν λύσον προβαλοῦσα
πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἃ ἐκῶν
5 ἤνεγκε παθήματα, ὅπως ἡμᾶς ῥύσῃται.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ᾠραῖος ἦν.

⟨λγ'⟩

- 1 Νήπει πολλῇ, τοὺς διπλοῦς πολέμους
τῶν πραγμάτων καὶ τῶν λογισμῶν
διέκοπαν ἀνδρείως οἱ ἀθληταί, Χριστοῦ τῇ συμμαχίᾳ,
οὗς μιμησώμεθα, καλὸν
5 ἔχοντες παράδειγμα τούτων τὰ παλαίσματα.

λ' 1-2. Α' Πέτρ. ε' 9. Πρβλ. Ἰακ. δ' 7.

λβ' 4-5. Πρβλ. Τίτ. β' 14. Ἐβρ. θ' 14.

⟨λδ'⟩

- 1 Ἀγάλλεται ἀποστόλων δῆμος,
 προφητῶν καὶ ὁσίων ὁμοῦ,
 δικαίων, διδασκάλων, ἱεραρχῶν καὶ γυναικῶν ἁγίων,
 ἐχόντων μέσον τὸν Χριστόν,
 5 δόξης τῇ λαμπρότητι ἅπαντας εὐφραίνοντα.

⟨λε'⟩

- 1 Χώρα, Χριστέ, τῇ τῶν ζώντων τάξον,
 οὗς ἐκ γῆς προσελάβου πιστούς,
 καὶ σκότος μὴ καλύψῃ τὸ τῶν παθῶν, ἀλλὰ συγγνώμην νείμας,
 τοῦ θεοῦ Πνεύματος φωτὶ
 5 τότε τούτων λάμπρυνον καὶ ψυχὰς καὶ σώματα.

⟨λς', τριαδικόν⟩.

- 1 Οὐ συνιεῖς τὴν ἀξίαν λόγων
 τοῦ Πατρὸς, χορηγίαν ποιῶν
 τὴν προβολήν· τὸ μὲν γὰρ τὴν φυσικὴν τοῦ Πνεύματος σημαίνει
 ἀρχήν, τὸ δὲ τὴν δωρεάν·
 5 τί οὖν τῆς θεότητος μινύεις τὰ ἄμικτα;

⟨λζ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Σώματα νῦν εἰς δουλείαν ἄγει
 προφανῶς ἢ δουλεία ψυχῆς
 πρὸς πάθη ἀτιμίας, ἧς ἂν μὴ σύ, Παρθένε, πρῶτον λύσης,
 || σαῖς εὐπροσδέκτοις προσευχαῖς, || f. 51v
 5 οὐδὲ τῆς τοῦ σώματος ἀπαλλαγῆσόμεθα.

ΙΖ΄.

ΕΤΕΡΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος πλ. δ΄, ὦν ἡ ἀκροστιχίς·

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΥΜΝΟΝ ΟΓΛΟΟΝ ΧΡΙΣΤΩ ΦΕΡΕΙ, ΜΟΝΑΧΟΣ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός· Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ.

Πρός· Ἐξ ὄρους κατασκίου.

⟨α΄⟩

Ι Μέσον κρεμασθεὶς Χριστός ...

⟨β΄⟩

Ι Ἄδης ὡσπερ τὶς τό...

⟨γ΄⟩

Ι Τύπος τὸ πεσεῖν ἐν κήπῳ...

⟨δ΄⟩

Ι Θάνατος, Σωτήρ, ὁ σὸς διαρρηγνύει
δύναμιν σαρκὸς τοῦ νοῦ τοῦ ἡμετέρου,
ὡς καταπέτασμα οὔσης, εἴσω τε πίπτειν
ἀναγκαζούσης τὰ τοῦ πνεύματος.

⟨ε΄⟩

Ι Ἀγεται ἡμῶν τοῖς πάθεσιν ὁ λόγος,
ἀλλὰ καὶ Χριστὸς ὑπὸ τῶν σταυρωσάντων,
καὶ ἐπὶ κόρης πατάσσεται ὑπὸ δούλου,
ἵνα δουλείας ἡμᾶς ῥύσῃται.

Ο

α΄ι Cf. Θ΄ α΄.

β΄. Cf. Θ΄ β΄.

γ΄. Cf. Θ΄ γ΄.

δ΄ 3. Πρβλ. Ματθ. κζ΄ 51.

ε΄ 2-3. Ματθ. κς΄ 67. Πρβλ. Ἠσ. ν΄ 6.

⟨ς'⟩

1 Ἴσον τὸ κακὸν καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ λέγειν...

⟨ζ'⟩

1 Ὅνασθαι ζωῆς, Παρθένε, τῆς...

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Μνήσθητι ⟨ἡμῶν⟩.

⟨η'⟩

1 Σήμερον κρυπτῶς ἐργάζεται καρδία
κρείττω τε καὶ χείρω, ἅπερ θριαμβεύσει
τότε τὸ μέλλον κριτήριον· ψυχῆ, σπεῦσον
φυγεῖν αἰσχύνην τὴν αἰώνιον.

⟨θ'⟩

1 Ὑμνον σοι, Τριάς, τρισάγιον προσφέρει
νόων ἢ πληθύς, Ταγμάτων τῶν ἑνέα·
οἷς ἡμᾶς σύναφον νῦν εἰς ἑκατοντάδα
τὸ ἀποφοιτήσαν πάλαι πρόβατον.

⟨ι', μαρτυρικόν⟩.

1 Μάρτυρες Χριστοῦ, τῷ θρόνῳ τοῦ δεσπότου
φύσιν τὴν ἡμῶν εἰδότες ἰδρυμένην,
ἀγιασθεῖσαν σταυροῦ τοῖς πάθεσι πρώτον,
διὰ παθῶν αὐτῆ ἠνώθητε.

⟨ια', τριαδικόν⟩.

1 Νόει τὸν Υἱόν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος,
τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως γεννηθέντα,
τὸ συμπαρὸν αὐτῷ Πνεῦμα μεταδιδόντα,
ὡς ἢ ἀκτὶς δι' ἑαυτῆς τὸ φῶς·

⟨ιβ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ὅρον ὁ ἐμὸς λαμβάνει ἤδη βίος

Ο

ς'. Cf. Θ' ς'.

ζ'. Cf. Θ' ζ'.

η' 2-3. Ρωμ. Β' 16. Πρβλ. Δαν. ζ' 10.

θ' 1-2. Ἑσ. ς' 3.

ι' 1-2. Ματθ. ιθ' 28. Πρβλ. Ἀποκ. γ' 21.

καὶ ἡ τῆς ψυχῆς, Παρθένε, μοχθηρία
ἐκ πονηραῖς σνηθηθείας οὐκ ἀλλοιοῦται,
ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

Μνή(σθητι ἡμῶν).

⟨ιγ'⟩

1 Νόησον, ψυχῆ, πῶς οἴσεις τὴν αἰσχύνην,
ὅτε ὁ κριτῆς ἐρεῖ σοι τὸ σὸν μέρος,
ἔωλος ἦν μοι, λοιπόν, ἡ οἰκονομία,
ἐπεὶ ἀνιάτος μεμένηκας.

⟨ιδ'⟩

1 Οἴμοι, Βαπτιστά, καὶ ποῦ ἡ παρηγοία,
ἦν τῶν γεννητῶν οὐδεὶς ὡσπερ σὸ ἔσχες,
καὶ οὐ κινεῖς νῦν χρησίμως, ἀλλὰ τοῦ φίλου
περιοραῖς τὸν κλῆρον πάσχοντα.

⟨ιε', μαρτυρικόν⟩.

1 Γέφυρα ὑμῶν ὁ θάνατος, γενναῖοι,
ᾤφθη πρὸς Χριστὸν ὑμᾶς διαπερῶσα·
τρίβον ἦν ᾧδευσε γὰρ αὐτὸς διελθόντες
ἀπλανῶς τούτῳ καὶ ἠνώθητε.

⟨ις', τριαδικόν⟩.

1 Διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐκπέμπεται τὸ Πνεῦμα,
τὴν οὖν εὐδοκίαν πέμπει νομιστέον,
ὁ δὲ Πατὴρ ἐκπορεύει τοῦτο καὶ μόνος,
παρὰ τοῦ Πατρὸς διὸ δις εἴρηται.

⟨ιζ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ὁλεθρος παθῶν κρυπτῆ ἡ ἐργασία
συλ || λήβδην εἰπεῖν ὀρθῶς τοῖς μετιοῦσι,
μνήμη Χριστοῦ ἐξοργίζουσα ταῦτα πάντα,
ἦνπερ κάμοι, Παρθένε, δώρησαι.

|| f. 52r

ιγ' 2. Ρωμ. β' 16. Ἀποκ. κ' 13.

ις' 1-4. Ἰωάν. ιε' 26.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ.

Μνήσθη(τι ἡμῶν).

<ιη'>

- 1 Ὁ μὴ τοῦ σταυροῦ ἐνέργειαν γοῶν μίαν φέρων ἐν αὐτῷ οὐκ ὄφεται τὴν δόξαν τοῦ σταυρωθέντος, ὅταν ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀπολογία κοινῇ γένηται.

<ιθ'>

- 1 Νέκρωσον σαυτὸν τῇ πράξει τῆς κακίας, ἀλλὰ καὶ αὐταῖς παθῶν ταῖς φαντασίαις, τὰς τῆς ψυχῆς ἐξιώμενος νῦν δυνάμεις, τοῦτο σταυροῦ γὰρ ἡ ἐνέργεια.

<κ', μαρτυρικόν>.

- 1 Χάριτι Χριστοῦ, σοφοί, καταναρασθέντες, νοῦν τε καὶ ψυχὴν ἐξάπαντες τοῦ κάλλους τοῦ μακαρίου καὶ πρώτου, μάρτυρες, οὕτω φαιδροὶ εἰσήλθετε τὸ στάδιον.

<κα', τριαδικόν>.

- 1 Ῥῆσις τοῦ Χριστοῦ πέμπειν αὐτὸν τὸ Πνεῦμα, ὡσπερ τὸν Πατέρα τοῦτο ἐκπορεύειν μὴ συλλογίζου οὐδ' ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, οὐ γὰρ Χριστοῦ εἶ σὺ σοφώτερος.

<κβ'> θ(εοτοκίον).

- 1 Ἰδιον ψυχῆς νεκροῦν τὰ πάθη ἔργον λύπην τὴν αὐτῶν λαβούσης ἀναιρέτιν, ἡ Μαριάμ οἷαν ἔσχεν ὅτε ἐώρα τὸν ἐαντῆς Υἱὸν σταυρούμενον.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Μνήσθητι <ἡμῶν>.

<κγ'>

- 1 Στόμα, μαθηταί, γεγένησθε τοῦ Λόγου

ιθ' 1. Κολ. γ' 5.

κα' 1. Ἰωάν. ιε' 7. 2. Ἰωάν. ιε' 26.

κβ' 1. Πρβλ. Κολ. γ' 5.

φύσιν λογικὴν κακῶς τὴν ἐκπεσοῦσαν
εἰς ἀλογίαν ἰώμενοι θείοις λόγοις,
καὶ πρὸς τὸν Λόγον ἐπανάγοντες.

⟨κδ'⟩

1 Τρόπους πειρασμῶν ἠνέγκατε μυρίους,
μύσται τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας,
ἦν καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων
εὐχαῖς ὑμῶν διαβιβάσατε.

⟨κε'⟩

1 Ὡσπερ ἡ ψυχὴ ἀνένδοτος τῇ πλάνῃ,
οὕτω καὶ σαρκὸς ἡ φύσις ὑμῶν εἶχε,
πρὸς τὸ μηδόλωσ τῇ βίᾳ εἵκειν, γενναῖοι,
τῆς γὰρ ἀνδρείας ψυχῆς ἤρτητο.

⟨κς', τριαδικόν⟩.

1 Φρόνει τὴν κοινὴν οὐσίαν τῆς Τριάδος
οὐ προβλητικὴν, οὐδ' αὖ πάλιν γεννώσαν,
οὐκ αἰτίαν ὑποστάσεων καὶ ἀτόμων,
ἀλλ' ὑποστάσεως ὑπόστασιν.

⟨κζ'⟩ Θεοτοκίον).

1 Ἐχε σου τὸν νοῦν τὰς προσβολὰς σκοποῦντα
πάσας τοῦ ἐχθροῦ, τὰ πάθη τὰς γεννώσας
καὶ τῇ Πανάγνω βοῶντα· ποιήσον τούτων
ἀνεμιαῖα τὰ σκιρτήματα.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Μνήσθητι ⟨ἡμῶν⟩.

⟨κη'⟩

1 Ῥῶσιν ὁ σταυρὸς τελείαν τότε φέρει,
ὅταν αἰσθητῶν ὁ νοῦς πᾶσαν τὴν σχέσιν
καὶ τὰς ἐν τούτοις κινήσεις παύσῃ καὶ μόνῃς
τῆς θείας γεύηται γλυκύτητος.

⟨κθ'⟩

1 Ἔργων τοῦ σταυροῦ τὸ πρῶτον βαῖνε πρῶτον,
νέκρωσιν σαρκὸς, νοῦ εἶτα θεωρίαν·

κδ' 3. Ἑβρ. ιβ' 23.

κθ' 2. Πρβλ. Κολ. γ' 5.

ὁ γὰρ τὸ δεύτερον πρῶτον ἐπιζητήσας
καὶ ἀμφοτέρων ἀποτεύξεται.

⟨λ'⟩

- 1 Ἰλεων ἡμῖν, γενναῖοι, τὸν Σωτῆρα
δείξατε, πορθεῖν ἡμᾶς Πέρσας μηκέτι
κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύσοντος ἐρημίαν,
ὡς ἡμῶν πρόμαχοι, δεόμεθα.

⟨λα', τριαδικόν⟩.

- 1 Μόνος ὁ Πατὴρ γενῶ καὶ ἐκπορεύει·
μίαν οὐδαμῶς ὑπόστασιν δὲ ἴσμεν
ἀνηνεγμένην εἰς αἰτία ποτε δύο,
αἰτιατὰ δὲ εἰς ἓν αἴτιον.

⟨λβ',⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ὅν τρόπον ἐδόκει πάλαι ἡ Παρθένος
πάσχοντι Χριστῶ καὶ αὐτῇ γε συμπάσχειν,
|| οὕτω ψυχῇ, ἢ τραθεῖσα τούτου τῶ πόθῳ,
διακαῶς αὐτῶ κεκόλληται.

|| f. 52v

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ.

Μνήσθητι ⟨ἡμῶν⟩.

⟨λγ'⟩

- 1 Νόμοις τῶν ἐδῶν ὑμῶν, σοφοί, λυθήτω
δήμων καὶ λαῶν κοινὴ ἡ ἀνομία,
καὶ καθ' ἡμῶν κεφαλὴν μηκέτι αἰρέτω
τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ ἡ ἀσέβεια.

⟨λδ'⟩

- 1 Ἄκρως καθαρθεὶς ὁ νοῦς τῶν Ἀποστόλων,
θειῶν προφητῶν καὶ πνεύματα δικαίων,
τῶν οἷς μολύνεται φύσις ἢ τῶν ἀνθρώπων,
θείας ἐμφάσεις ὑπεδέξατο.

⟨λε'⟩

- 1 Χάριτι τῶν νεκρῶν οἱ ζῶντες δυσωποῦμεν,
Σῶταρ, τῶν παθῶν τὸ σκότος μὴ καλύψη,

ἀλλ' ἡ τοῦ θεοῦ σου Πνεύματος κυκλωσάτω
λαμπρότης τούτους, ἡ αἰδῖος.

⟨λς', τριαδικόν⟩.

1 Ὅλη μονὰς τῇ φύσει ἡ θεότης
τριάς ἡ αὐτὴ κατὰ τὰς ὑποστάσεις,
καὶ ἰδιώματα τούτων ἔχει ἐκάστη,
καὶ ἐκ μονάδος δυὰς πρόεισιν.

⟨λς'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Σθένος θαυμαστῶς ἡ λύσσα θανάτου,
Δέσποινα, πιστοὺς τοὺς ζήσαντας ῥαθύμως
ὑπερφυῶς αὐτοὺς σῶσον καὶ τεθνηκότας,
χριστιανῶν σὺ γὰρ προσφύγιον.

Ο

λς' 1. μὲν ante μονὰς fortasse addendum || τῇ φύσει: τῇ οὐσίᾳ Ο γρ. 2. δ'
post τριάς fortasse addendum.

ΠΙΝΑΚΕΣ

1. Χφ "Αθω, Βατοπ. 483 (15' αλ.), f. 2r.

Ἦχος Α' [α' α']
 Ὡς τῶν οὐρανῶν ταγμαίων.
 Σ πα ι

Με τα την ε γερ σιν ω ω φων τοις α
 πο σο λους σου εν τη ο ψι α σω
 τρε διν της η με ρας ε χει ρης δει
 κης ως εω ε οχα των ω ως ι α τρος
 α παν οχη θος ι α βα εδαι πα θος αν
 στω αυ κα θα πας α γα φα γεν διν ι
 να πορε ει τον α σο ο λη η ται

Ο αὐτός [α' α']

Ὡς τῶν παρεύρημοι μαρτυρες. π ι
 της φυ σε ως ου την α παε κην η μων δε λων
 κυ ρι ε α γε γερ κεν τω γεν νη το ρι ως
 αν η μας αν τω δει αλ λα της ου υ μα

δε η μας γε νο με νος ουγ γνω μης πα
 θης μεί Jo να πται θαν τας ο δους υ ωε
 δει ξας δε αν τρε ε χει ειρ και η μιν
 ορ θως προς τα α νω κα τα σε γε νη
 η σε ε ται

Ο αυτος [B.ά]

ως: Δια θωσως εξήγαγεν.

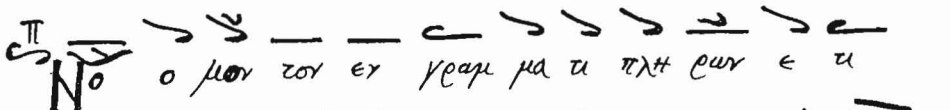
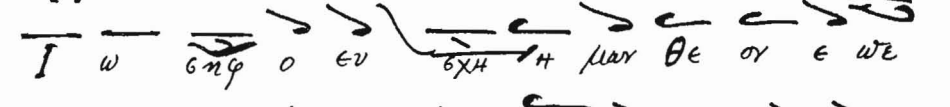
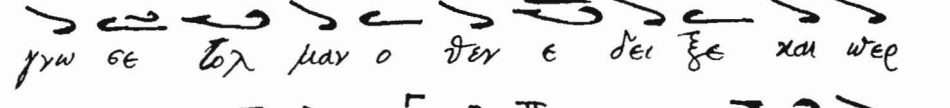
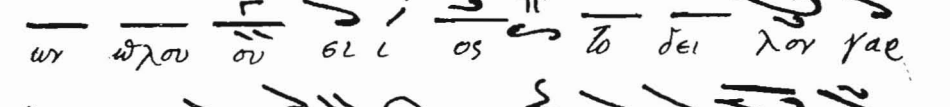

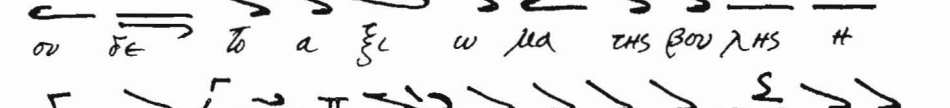
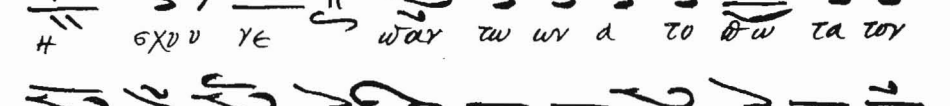
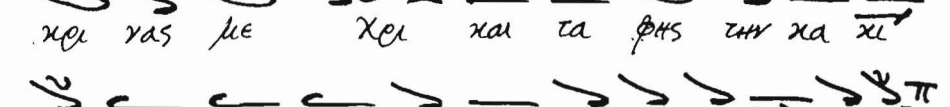
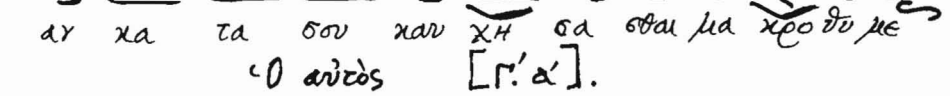
Σ πα

με γα λυ υ νω ω το μω σθη ρι ον
 της της σε ωτης ολ κο νο με ι ας χει
 στε ο τι των ωα λαι κα θε μιν
 ου νο με γον κα θει ει λες εκ θρον ωα
 ολ δω ω ρη θα με νος σω τη ρι αν δε
 α βα ων ε ε λε ε ος

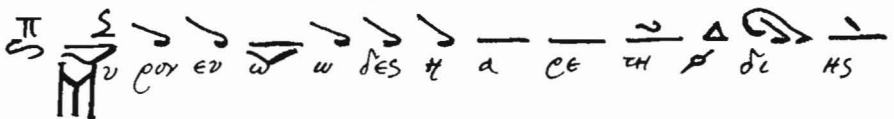

3 Ηχος Β' [α'ιγ'].

πρός: 40 τε έα εδ ζύχου.
πα

 ο μου του εν γραμματι πληρων ετι

 Γω οηφ ο εν οχη η μαρ θε ου ε ωε

 γνω σε τω μαρ ο θεν ε δει ξε και ωερ

 ων ωλου ου βλι ος το δει λογ γαρ

 ε νι χη σε του ωλου του η ωλ εης

 ου δε το α ξι ω μα της βου λης η

 η οχου γε ωαυ τω ων α το θω τα τον

 χει γας με χει και τα φης την κα χι

 αυ κα τα σου παν χη σα θβαι μα χρο θυ με
 ο αυτος [γ'α'].

πρός: Μνήσθη, εύσπλαγχε.
πα

 ου ρου εν ω ω δεσ η α σε τη φ δι ης

θα γον φρο ο' νη μα της σαρ κος ρ ως
 χει στω δι αγ γει ας συν α γα ετεις
 Ο αυτος [Γ' η'].

ως: Την φωνην σοι προσαγομεν.

σου

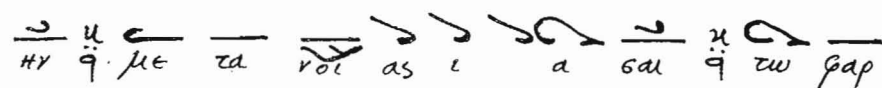
ου ληθει σαυ τοις δαι μο οι ι την καρ
 δι αγ μη δε σωτα δει ξου α γα θου ερ
 γων ωλη ρη ηθει ει α ε ε γερ βει οθ

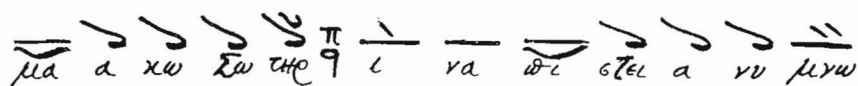
Ηχος Γ' [Δ' λδ']

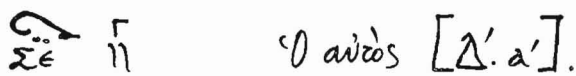
ως: Εβλεσαν τα βραχια.

α γα

Κυ ρι ε δεωα ρει με νην μη τοις ωα θε
 οι η την ψυ χην και κα λα ωρος ε ερ γα
 ου σαυ α κλ νη του η και μη αν θρω
 ω ωτι ι γου η κε κτη με νην λο γι εμον τι
 γα α + α τε βο οκη κα των ετερου σαυ ηω

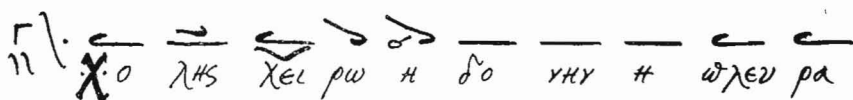

 Ην ἡ με τα νοί as ι α σαι ἡ τω φαρ

 μα α κω ξω τηρ ἡ ι να θι στεί α νυ μνω

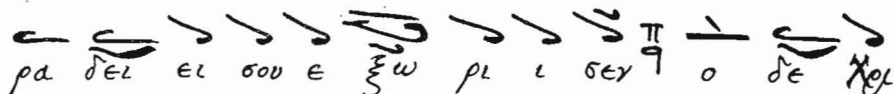

 Σε ἡ Ὁ αὐτός [Δ'. α'].

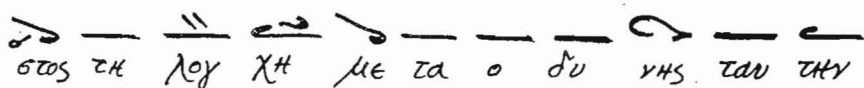
πρὸς: Ἐθεύσαντα, Χειρῆ.

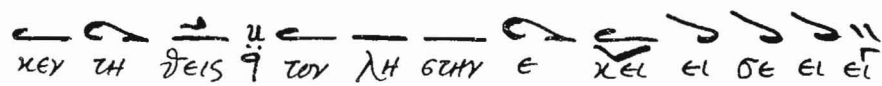
ἡ Γα

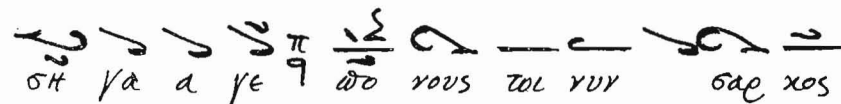

 ἡ. Χ. ο λης χει ρω η δο νηγ η ὠλεν ρα

 ὠα λαι ὠρο βα λου σα τω α δαμ τσ ὠα

 ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σεγ ἡ ο δε χει

 στος τη λογ χη με τα ο δου νης ταν την

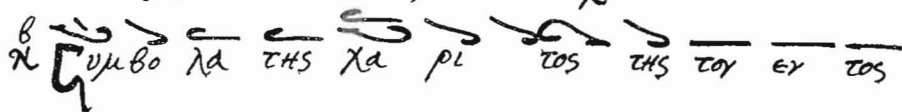

 κεν τη θεις ἡ τον λη στην ε χει ει σε ει ει

 ση να α γε ἡ ὠο νους τολ γυν σαρ κος

 η δο νης ὠρο κρι ι γω ω μεν

 ἡχος Δ'. [Δ'. μγ'].

πρὸς: Ἐδωκας σημειώσεις.

 ἡ ἡμνο λα της χα ρι τος της του εν τος

Η μωυ ἀνθρώπου ἡ ρυθμὴ σου εἰς ἐν
 ὄψεν ματιῶν μου ὡς ἐὰν ὄψωμαι
 οὐκ εἶπες οὐκ εἶπες ἡ οὐρανὸς ὡρῶν
 οὐρανὸν αὐτῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἰσχυρῶν
 τῶν τῶν ἀνθρώπων μωυ ἡ πασχαλῆ
 γὰρ καὶ ἡ δὴ ὄψεν τὴ κοίτην βῆμι
 ἔκρηγον ὡς γὰρ αὐτῶν ἡ καὶ ὡρῶν
 ἀλλὰ εἶπες οὐκ εἶπες ὡς εἶπες τῶν καὶ σου οὐκ
 ὡς εἶπες ἡ μωυ ἡ

ὁ αὐτὸς [Ε' α']

πρὸς: Διὰ τὸν οὐρανὸν ἡ ἀδὰμ.

ἡ βου

ἡ χεῖρ ἐστὶν ὡς εἶπες ὡς εἶπες ὡς εἶπες
 εἶπες εἶπες εἶπες εἶπες ὡς εἶπες ὡς εἶπες

μεν ην αυ του ωα δη μα τωρ τη η ην
 ουγ κα τα θα βιν ο γε γου γε νω με θα
 εν η μων αυ τω τα αι αι βι α ωρατ
 των τες η ως αν κοι νω γη βω μεν αυ τω
 ης φαι ορο ο ηη ως εν τω μελ τον τι ηφε
 ερον τες των θερ μον ηη τον σα μα ρει τιος η

ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἄλφειον.

πρὸς Χαιρας ἀσχητικῶν.

Ἄλφειον

Ἄλφειον
 τε ολ κλ ασ τε ε κτων λαμ ωρος με ρος
 αν ης δε λωρ α φη η κεν α τε λε εζον
 ως ο τε α ωλ βη θελ ει η ο τι ουκ
 ε ε βιν αν τοις ο δη μι ουρ γη η
 σασ το φαι γο με γον εν θυ ως τε χη θα

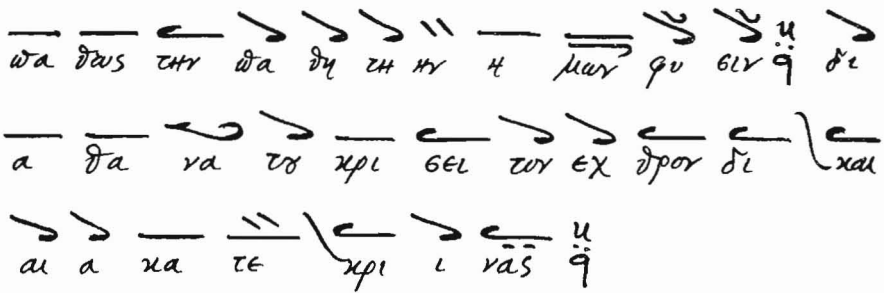
με vos της αυ τη ης το α τε λε στον
 ε χη δει κυυ υ υ γαι ως αυ το ος και
 υσ φθα γαν τος ο τε χυι της ην ου
 τω τυ υγ και ο κυ ρι ος α των
 με λος ι ω με vos σω μια των α γα
 ωη ρογ και κα τα φυ βλυ χι νει ει ει
 θθαι θα ρα σκευ α των υ ωε δει ξει
 ως ου τος υ ιθα αρ χει και τσ σω
 μα τος τσ ο ο λσ ο ωρα σης α γω δει

Ο αυτος [5. α].

ωτος: Ο ληθης εν τω στανω.

πγα κε

ως υ μνη σω σα χει στε το δε και ογ
 και δυ γα τον και σο φογ υ ωο δυς γαρ α

Ἦχος πλ' [α. β. γ.]

ᾠδὴς Ὁλην ἀποθέμενοι.

πρὸς βοῦ

Χο γος ου δεσ δυ να ται το υ ὕερ βαλ λον

υ μνη βαι της βης α γα θο τη τος

και ὠρο νοι ας δε θρο τα εις τον αν ἄρω ὠρον

ος γαρ γη ης α ξι ος ου θα μως

υ τκ ηρ χε δε α πλη θος αι οχων

ὠρα ξε ων τα τον α γη γα γες εις τον

ου ρα γον και με τε δω κας αυ τω της

βα ει λει ας οθ τον δε χε ρου βειμ τα ου

χατ τον τος της ε. δεμ τηγ ων λην κω λυ

ον τος τηγ ει βο δον αυ τω εω αυ

του θε με ρον κα δη ται ο θα α λαι

κα τα α κρι ι το ος

Ὁ αὐτός [ζ. γ.].

πρὸς ἡ τὸ χαῖρε.

π σου

θελι μα τηγ το ωο γειγ γυ κτο ος τους μυ

στας υ ωε δε η η λδ ωρο φη τας δη ρευ

σαν τας ου δε εγ ε ε δνος ωρο της λελ

σου ε γερ θε ε ως

ὁ ἴσος θεός [η. α.].

πρὸς Ὁραῖος ἦν καὶ καλός.

με γας θε ος ον τως γυν ε γνω ω θεος ο

ωα ρα κλη τος ωα ολ σα φως η θε μελ οίς

$\overline{\theta\epsilon}$ $\overline{\sigma\varsigma}$ $\overline{\sigma\upsilon}$ $\overline{\tau\omega\varsigma}$ $\overline{\omicron}$ $\overline{\mu\omicron}$ $\overline{\omicron\upsilon}$ $\overline{\sigma\iota}$ $\overline{\omicron\varsigma}$ $\overline{\tau\omega}$ $\overline{\tau\epsilon}$ $\overline{\pi\alpha}$ $\overline{\tau\epsilon\iota}$
 $\overline{\iota}$ $\overline{\kappa\alpha\iota}$ $\overline{\gamma\iota}$ $\overline{\omega}$ $\overline{\delta\eta}$

Ὁ ἀνὸς [Ζ' λη']
 πρὸς Μνήστην ἡμῶν.
 π δὴ Νη

$\overline{\delta\eta}$ $\overline{\omega\varsigma}$ $\overline{\epsilon}$ $\overline{\tau\iota}$ $\overline{\epsilon\upsilon}$ $\overline{\beta\iota}$ $\overline{\omega}$ $\overline{\epsilon}$ $\overline{\chi\omicron\upsilon\tau\epsilon\varsigma}$ $\overline{\epsilon\lambda}$ $\overline{\omega\iota}$ $\overline{\delta\alpha}$
 $\overline{\epsilon}$ $\overline{\lambda\epsilon}$ $\overline{\epsilon}$ $\overline{\epsilon\iota}$ $\overline{\tau\omega}$ $\overline{\sigma\omega}$ $\overline{\delta\eta}$ $\overline{\chi\epsilon\iota}$ $\overline{\sigma\tau\epsilon}$ $\overline{\kappa\alpha\iota}$ $\overline{\mu\epsilon}$ $\overline{\tau\alpha}$
 $\overline{\nu\omicron\iota}$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\delta\eta}$ $\overline{\tau\omicron}$ $\overline{\kappa\alpha\iota}$ $\overline{\epsilon\iota}$ $\overline{\kappa\omicron}$ $\overline{\gamma\alpha}$ $\overline{\kappa\alpha}$ $\overline{\theta\alpha}$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\rho\alpha\iota}$
 $\overline{\upsilon}$ $\overline{\omega\tau\epsilon\rho}$ $\overline{\tau\omega\upsilon}$ $\overline{\omega\iota}$ $\overline{\iota}$ $\overline{\sigma\tau\epsilon\iota}$ $\overline{\delta\eta}$ $\overline{\kappa\epsilon}$ $\overline{\kappa\omicron\iota}$ $\overline{\mu\eta}$ $\overline{\mu\epsilon}$
 $\overline{\tau\omega\upsilon}$ $\overline{\delta\upsilon}$ $\overline{\sigma\omega}$ $\overline{\theta\omicron\upsilon}$ $\overline{\omicron\upsilon}$ $\overline{\mu\epsilon}$ $\overline{\epsilon\upsilon}$ $\overline{\sigma\epsilon}$ $\overline{\delta\eta}$

Σημείωσις: Γ' ἀνατίθω προσόμια τῶν ἱερέων καὶ τῶν Μανδραϊσῶν,
 ἀφοσθεροσεν ὁ μουσικολογίατοσ φιλολόγοσ κ. Γ. Κ. Φυλεχινάροσ, ἀντίστα-
 νε δὲ διὰ τὴν φωτοβράφειον ὁ παρὶφωνότοσ π. Χρ. Κνεϊανόπολοσ. Πρὸσ ἀμ-
 φότεροσ ἐμφεράζονται καὶ ἐπειδὴν λίαν θερμοὶ εὐχκερσίαι: ~ α. β. γ.

(Συνεχίζεται)